

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 22. novembra 2007*

Vo veci C-525/04 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 27. decembra 2004,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: J. M. Rodríguez Cárcomo, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: V. Kreuzschitz a J. Buendía Sierra, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

Lenzing AG, so sídlom v Lenzingu (Rakúsko), v zastúpení: U. Soltész, Rechtsanwalt,

žalobca v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia, A. Tizzano (spravodajca),
R. Schintgen, A. Borg Barthet a E. Levits,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. decembra 2006,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 1. februára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Španielske kráľovstvo navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností z 21. októbra 2004, Lenzing/Komisia (T-36/99, Zb. s. II-3597, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie 1999/395/ES z 28. októbra 1998 o štátnej pomoci,

ktorú Španielsko poskytlo spoločnosti Sniace SA, so sídlom v Torrelavege, Kantábria [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 149, 1999, s. 40, ďalej len „rozhodnutie z 28. októbra 1998“), zmenené a doplnené rozhodnutím Komisie 2001/43/ES z 20. septembra 2000 (Ú. v. ES L 11, s. 46, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Skutkové okolnosti

- 2 Súd prvého stupňa uviedol v bodoch 8 až 29 napadnutého rozsudku skutkové okolnosti takto:

„8 Lenzing AG [ďalej len ‚Lenzing‘] je rakúska spoločnosť, ktorá vyrába a predáva vlákna z celulózy (viskóza, modal a lyocell).

9 Sniace SA (ďalej len ‚Sniace‘) je španielska spoločnosť, ktorá vyrába celulózu, papier, viskózové vlákna, syntetické vlákna a sulfáty sodíka.

...

10 V marci 1993 španielske súdy uložili Sniace, ktoré malo už niekoľko rokov ekonomické a finančné ťažkosti, zastavenie platieb. V októbri 1996 súkromní veritelia Sniace uzatvorili dohodu o premene 40 % svojich pohľadávok proti tejto spoločnosti na akcie tejto spoločnosti, ktorá viedla k zrušeniu zastavenia platieb. Verejní veritelia Sniace sa rozhodli využiť právo zdržať sa účasti na tejto dohode.

- 11 Dňa 5. novembra 1993 a 31. októbra 1995 uzavrelo Sniace s Fogasa [španielsky garančný mzdový fond] dohody o splácaní nedoplatkov miezd a náhrad, ktoré Fogasa vyplatil zamestnancom Sniace. Prvá dohoda stanovila splatenie sumy 897 652 789 španielskych pesiet (ESP), spolu s úrokmi vypočítanými podľa zákonom stanovenej sadzby 10 % vo výške 465 055 911 ESP vo forme polročných splátok počas ôsmich rokov (ďalej len ‚dohoda z 5. novembra 1993‘). Druhá dohoda stanovila splatenie sumy 229 424 860 ESP, spolu s úrokmi vypočítanými podľa zákonom stanovenej sadzby 9 % vo výške 110 035 018 ESP vo forme polročných splátok počas ôsmich rokov (ďalej len ‚dohoda z 31. októbra 1995‘). Na zabezpečenie splátok zriadilo Sniace v prospech Fogasa 10. augusta 1995 záložné právo na dve zo svojich nehnuteľností. Do júna 1998 takýmto spôsobom Sniace v rámci týchto dvoch dohôd splatilo sumu vo výške 186 963 594 ESP.

- 12 Správa pokladnice sociálneho zabezpečenia (ďalej len ‚TGSS‘) uzavrela 8. marca 1996 so Sniace dohodu o splácaní dlžnej sumy poisťného na sociálne zabezpečenie vo forme splátkového kalendára, ktorá predstavovala 2 903 381 848 ESP a vzťahovala sa na obdobie od februára 1991 do februára 1995 (ďalej len ‚dohoda z 8. marca 1996‘). Táto dohoda predpokladala splatenie tejto sumy zvýšenej o úroky v zákonom stanovenej výške 9 % v 96-mesačných splátkach až do marca 2004. Dohoda bola zmenená dohodou zo 7. mája 1996, ktorá stanovila odloženie splácania o jeden rok, splácanie v 84-mesačných splátkach a úroky v zákonom stanovenej výške 9 % (ďalej len ‚dohoda zo 7. mája 1996‘). Keďže Sniace tieto dohody nedodržalo, boli nahradené novou dohodou uzavretou 30. septembra 1997 medzi touto spoločnosťou a TGSS (ďalej len ‚dohoda z 30. septembra 1997‘). Splácanie sa týkalo sumy 3 510 387 323 ESP, čo zodpovedalo nedoplatkom na poisťnom na sociálne zabezpečenie za obdobie od februára 1991 do februára 1997, zvýšeným o poplatok z omeškania vo výške 615 056 349 ESP, a bolo rozložené na obdobie desiatich rokov. Počas dvoch prvých rokov mali byť uhrádzané iba úroky vypočítané podľa sadzby 7,5 % ročne a počas nasledujúcich rokov mali byť splácané tak istina, ako aj úroky. Do apríla 1998 Sniace splatilo 216 118 863 ESP v rámci dohody z 30. septembra 1997.

- 13 [Lenzing] poslal 4. júla 1996 Komisii sťažnosť týkajúcu sa opakovanej štátnej pomoci poskytnutej Sniace počas niekoľkých rokov od konca 80-tych rokov. Dodatočné informácie poslal Komisii listami z 26. novembra a 9. decembra 1996. Španielske orgány predložili svoje pripomienky k veci v liste zo 17. februára 1997.

...

- 16 Listom zo 7. novembra 1997 Komisia oznámila španielskej vláde svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 88 ods. 2 ES) vo vzťahu k určitým údajným prípadom štátnej pomoci, na ktoré poukázal [Lenzing], a akými sú aj dohody z 5. novembra 1993 a 31. októbra 1995 a ‚nevymáhanie nedoplatkov na sociálnom zabezpečení od roku 1991‘, a vyzvala španielsku vládu na predloženie pripomienok. Ostatné členské štáty a oprávnené subjekty boli zverejnením tohto listu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenských* zo 14. februára 1998 (Ú. v. ES C 49, s. 2) upovedomené o začatí tohto konania a vyzvané, aby predložili ich prípadné pripomienky. Španielska vláda predložila svoje pripomienky v liste z 19. decembra 1997. Iné oprávnené subjekty tiež predložili svoje pripomienky, medzi inými aj [Lenzing] vo svojom liste z 27. marca 1998, ku ktorým sa španielska vláda vyjadrila listom z 24. júna 1998. V liste zo 16. apríla 1998 španielska vláda odpovedala na otázky položené Komisiou v liste z 23. februára 1997.

- 17 Dňa 28. októbra 1998 Komisia prijala rozhodnutie [z 28. októbra 1998].

18 Výrok tohto rozhodnutia znie:

„Článok prvý

Nasledujúca štátna pomoc, ktorú Španielsko poskytlo v prospech [Sniace], je nezlučiteľná so spoločným trhom:

- a) dohoda z 8. marca 1996 (zmenená dohodou zo 7. mája 1996) uzavretá medzi Sniace a [TGSS] o splátkovom kalendári pre dlh v celkovej výške istiny 2 903 381 848 ESP, opätovne zmenená dohodou z 30. septembra 1997 o splátkovom kalendári pre dlh v celkovej výške istiny 3 510 387 323 ESP v rozsahu, v akom bola úroková sadzba nižšia ako úroková sadzba na trhu; a

- b) dohody z 5. novembra 1993 a 31. októbra 1995 uzavreté medzi Sniace a [Fogasa] o dvoch čiastkách vo výške 1 362 708 700 ESP a 339 459 878 ESP (vrátane úrokov), v rozsahu, v akom bola úroková sadzba nižšia ako úroková sadzba na trhu.

Čo sa týka ostatných skutočností, ktoré boli predmetom konania začatého na základe článku [88 ods. 2 ES], teda záruka na pôžičku vo výške miliardy [ESP], ktorá bola odsúhlasená podľa zákona 7/93, mechanizmus financovania výstavby závodu na spracovanie odpadových vôd a čiastočné odpustenie dlhov miestnou radou v Torrelavega, tieto opatrenia nepredstavujú pomoc, takže konanie je možné ukončiť... Pokiaľ ide o nevymáhané príspevky na ochranu životného prostredia za obdobie rokov 1987 až 1995, Komisia prijme samostatné rozhodnutie vo vhodnom čase.

Článok 2

1. Španielske kráľovstvo prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby príjemca vrátil pomoc uvedenú v článku 1, ktorá mu už bola protiprávne poskytnutá.

...

19 Španielske kráľovstvo podalo do kancelárie Súdneho dvora 24. decembra 1998 žalobu o neplatnosť rozhodnutia z 28. októbra 1998 (vec C-479/98). Konanie v tejto veci bolo prvýkrát prerušené rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 23. februára 1999, keďže sa čakalo na vyhlásenie rozsudku Súdneho dvora vo veci C-342/96, Španielsko/Komisia, v ktorej išlo o podobné otázky.

...

21 Dňa 29. apríla 1999 vyhlásil Súdny dvor rozsudok vo veci C-342/96 (Zb. s. I-2459, ďalej len „rozsudok Tubacex“). Súdny dvor najprv konštatoval, že Fogasa neposkytuje pôžičky podnikom v úpadku alebo podnikom v ťažkostiach, ale svojimi výplatami uspokojuje všetky oprávnené nároky uplatnené zamestnancami, pričom od podnikov následne žiada náhradu týchto platieb. Dodáva, že Fogasa mohol uzatvárať dohody o splácaní, ktoré mu mohli umožniť rozdeliť dlžné sumy vo forme splátkového kalendára alebo iného rozvrhu platieb, a že TGSS mohla takisto povoliť rozdelenie dlžných príspevkov na sociálnom zabezpečení vo forme splátkového kalendára alebo iného rozvrhu platieb. Súdny dvor následne uviedol, že štát sa nesprával ako verejný investor, ktorého správanie by sa malo

porovnať so správaním súkromného investora, ktorý investuje svoj kapitál tak, aby to bolo rentabilné v kratšom, či dlhšom čase od takejto investície, ale ako ‚verejný veriteľ‘, ktorý podobne ako súkromný veriteľ chce, aby mu boli vrátané dlžné sumy, a ktorý na tento účel uzatvára dohody s dlžníkom, na základe ktorých budú nahromadené dlhy rozdelené do formy splátkového kalendára alebo iného rozvrhu platieb, aby bolo uľahčené ich zaplatenie‘ (bod 46). Upresnil, že predmetné dohody boli uzavreté z dôvodu, že už predtým existovala právna povinnosť Tubacexu pristúpiť k splácaniu miezd vyplatených mzdovým fondom Fogasa a k zaplateniu dlhovaného poistného na sociálne zabezpečenie, a že teda tieto dohody nespôsobili vznik nových dlhov Tubacexu voči orgánom verejnej moci (bod 47). Napokon Súdny dvor vyhlásil, že ‚úroky, ktoré sa obvykle uplatňujú na tento typ dlhov, sú tie, ktoré sú určené na náhradu škody, ktorú utrpel veriteľ‘ z dôvodu omeškania plnenia povinnosti dlžníka splatiť dlhy, teda úroky z omeškania‘ a, že ‚[za] predpokladu, že by sa sadzba úrokov z omeškania uplatnená na dlhy voči verejnému veriteľovi odlišovala od úrokovej sadzby uplatňovanej na dlhy voči súkromnému veriteľovi, mala by sa uplatniť táto posledná uvedená sadzba v prípade, že by bola vyššia ako prvá uvedená úroková sadzba‘ (bod 48). Vo svetle týchto skutočností Súdny dvor zrušil rozhodnutie 97/21 ‚v rozsahu, v ktorom vyhlásilo opatrenia prijaté Španielskym kráľovstvom v prospech [Tubacexu] za nezlučiteľné s článkom [87 ES], keďže úroková sadzba vo výške 9 % uplatnená na dlžné sumy, ktoré dlhuje posledná uvedená spoločnosť mzdovému fondu [Fogasa] a TGSS, je nižšia ako sadzby uplatňované na trhu‘.

...

- 23 V nadväznosti na rozsudok Tubacex Komisia preskúmala rozhodnutie z 28. októbra 1998. V liste zo 16. februára 2000 oznámila španielskej vláde svoje rozhodnutie znovu začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 ES vo vzťahu k ‚prvkom pomoci... považovaným za nezlučiteľné so spoločným trhom uvedeným v článku 1 rozhodnutia [z 28. októbra 1998]‘ a vyzvala ju na predloženie pripomienok...

- 24 Komisia 20. septembra 2000 prijala [sporné] rozhodnutie.

...

26 V tomto rozhodnutí... Komisia usúdila, že ,dohody o splácaní uzavreté medzi Fogasa a Sniace a dohoda o splácaní vo forme splátkového kalendára uzavretá medzi orgánmi sociálneho zabezpečenia a Sniace nepredstavovali štátnu pomoc' [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 31) a že v dôsledku toho ,[bolo] potrebné zmeniť jej rozhodnutie [z 28. októbra 1998]' [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 32).

27 Výrok [sporného] rozhodnutia stanovuje:

„Prvý článok

Rozhodnutie [z 28. októbra 1998] sa mení takto:

Článok 1 ods. 1 sa nahrádza nasledujúcim odsekom:

„Nasledujúce opatrenia vykonané Španielskom v prospech [Sniace] nepredstavujú štátnu pomoc:

- a) dohoda z 8. marca 1996 (zmenená dohodou zo 7. mája 1996) uzavretá medzi Sniace a [TGSS] o splátkovom kalendári na dlh v celkovej výške istiny 2 903 381 848 [ESP] (teda 17 449 676,34 eura), znovu zmenená dohodou

z 30. septembra 1997 o splátkovom kalendári na dlhy v celkovej výške istiny 3 510 387 323 [ESP] (teda 21 097 852,72 eura), a

- b) dohody z 5. novembra 1993 a z 31. októbra 1995 uzavreté medzi Sniace a [Fogasa] o dvoch sumách, a to 1 362 708 700 [ESP] (teda 8 190 044,23 eura) a 339 459 878 [ESP] (teda 2 040 194,96 eura).⁴

Článok 2 sa zrušuje.

...

...

29 Uznesením zo 4. decembra 2000 nariadil predseda Súdneho dvora výmaz veci C-479/98 z registra Súdneho dvora.“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- ³ Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. februára 1999 podal Lenzing žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu rozhodnutia z 28. októbra 1998. Po prijatí sporného rozhodnutia Komisiou predložil Lenzing svoje pripomienky k veci v liste zaregistrovanom v kancelárii Súdu prvého stupňa 12. februára 2001,

ktorým najmä zmenil svoje návrhy a navrhoval, aby Súd prvého stupňa zrušil článok 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že nevymáhanie pohľadávok, poplatkov a úrokov z omeškania dlžných TGSS, dohody z 8. marca 1996, 7. mája 1996 a 30. septembra 1997 a nevymáhanie pohľadávok a úrokov z omeškania dlžných mzdovému fondu Fogasa, ako aj dohody z 5. novembra 1993 a 31. októbra 1995 nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

- 4 Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku najskôr zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Španielskym kráľovstvom a Komisiou, keď dospel najmä k záveru, že Lenzing je potrebné považovať za osobne dotknutý sporným rozhodnutím.

- 5 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 73 napadnutého rozsudku pripomenul ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej môžu iné osoby, ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené.

- 6 V bode 74 uvedeného rozsudku Súd prvého stupňa ďalej zdôraznil, že čo sa týka konkrétne oblasti štátnej pomoci, rozhodnutím Komisie, ktorým sa ukončilo konanie vo veci formálneho zisťovania začaté podľa článku 88 ods. 2 ES, pokiaľ ide o individuálnu pomoc (ďalej len „konanie vo veci formálneho zisťovania“), boli za osobne dotknuté uznané okrem podniku príjemcu aj konkurenčné podniky uvedeného podniku, ktoré hrali aktívnu úlohu v rámci tohto konania, pokiaľ ich postavenie na trhu je podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré je predmetom napadnutého rozhodnutia (rozsudok z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 164/84, Zb. s. 391, bod 25).

- 7 Čo sa v prvom rade týka účasti Lenzingu na konaní vo veci formálneho zisťovania, Súd prvého stupňa v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku konštatoval, že Lenzing podal sťažnosť vedúcu k začatiu tohto konania a aktívne sa na ňom zúčastnil predložením podrobných pripomienok.
- 8 V druhom rade, čo sa týka vplyvu na konkurenčné postavenie Lenzingu, Súd prvého stupňa v bode 80 napadnutého rozsudku pripomenul, že v štádiu skúmania prípustnosti stačí, aby žalobca presvedčivým spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré je rozhodnutie Komisie spôsobilé poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že podstatne ovplyvňuje jeho postavenie na predmetnom trhu.
- 9 Súd prvého stupňa ďalej v bodoch 81 až 91 napadnutého rozsudku preskúmal tvrdenia, ktoré predložil Lenzing s cieľom preukázať vplyv na jeho postavenie na predmetnom trhu. Tieto body znejú takto:

„81 V tejto veci je potrebné konštatovať, že [Lenzing] v žalobe kládol dôraz na skutočnosť, že údajná pomoc negatívne ovplyvnila jeho konkurenčné postavenie na trhu viskózných vlákien tým, že umožnila Sniace umelo udržať svoju činnosť, hoci tento trh je typický veľmi obmedzeným počtom výrobcov, aktívnou hospodárskou súťažou a veľkou nadprodukciou.

82 Na preukázanie existencie takejto nadvýroby [Lenzing] výslovne odkazuje na určité strany vyjadrení, ktoré predložil 27. marca 1998 po začatí konania [vo veci formálneho zisťovania] a ktoré sú prílohou jeho žaloby. Tieto strany obsahujú údaje týkajúce sa spotreby, výroby a výrobných kapacít viskózných vlákien v Spoločenstve za roky 1992 až 1997, čo sú údaje, ktoré pochádzajú od Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (Medzinárodný výbor pre umelý hodváb a syntetické vlákna) (CIRFS).

83 Okrem toho [Lenzing] na pojednávaní poukázal na určité informácie obsiahnuté v jeho sťažnosti zo 4. júla 1996, ktoré sú takisto pripojené k jeho žalobe. V tejto sťažnosti uviedol údaje týkajúce sa trhu s viskóznymi vláknami, identifikoval výrobcov viskózy prítomných v danom čase na trhu, pričom predložil odhad ich príslušných výrobných kapacít a predložil upresnenia týkajúce sa množstva viskózných vlákien predávaných Sniace počas rokov 1991 až 1995, rozlišujúc okrem iného množstvo predané v Španielsku a množstvo exportované do Talianska.

84 Komisia nepredložila žiadny dokument, ktorý by mohol spochybniť presnosť informácií predložených [Lenzingom]. Naopak, uznáva tak v námietke neprípustnosti, ako aj v rozhodnutí z 28. októbra 1998, že trh viskózných vlákien trpí nadprodukciou. Tak teda v odôvodnení č. 74 tohto rozhodnutia výslovne uvádza, že ‚Sniace je aktívny v upadajúcom sektore, čo prinútilo niektorých z jeho konkurentov, aby znížili svoje výrobné kapacity‘ [*neoficiálny preklad*], že ‚výroba týchto vlákien v [Európskom hospodárskom priestore] bola znížená zo 760 000 ton roku 1992 na 684 000 ton roku 1997 (teda zníženie o 10 %) a spotreba počas toho istého obdobia sa znížila o 11 %‘ [*neoficiálny preklad*] a že ‚priemerná miera využívania kapacít počas tohto obdobia bola približne 84 %, čo je vzhľadom na takýto kapitálovo silný sektor málo‘ [*neoficiálny preklad*].

85 Navyše je potrebné zdôrazniť, že Komisia uznala, tak v [spornom] rozhodnutí (odôvodnenie č. 80), ako aj v rozhodnutí z 20. septembra 2000 (odôvodnenie č. 29), že podstatné finančné ťažkosti, ktoré malo Sniace, výrazne znížili jeho šancu na prežitie, a že keby TGSS pristúpila k nútenému vymáhaniu svojich dlhov, viedlo by to k zániku tejto spoločnosti. Vzhľadom na veľmi nízky počet výrobcov na trhu a nadvýrobu, ktoré existovali na tomto trhu, by zánik Sniace mohol mať citeľné dôsledky na konkurenčné postavenie zostávajúcich výrobcov, čo by viedlo k zníženiu ich prebytočných kapacít a zlepšeniu obchodnej situácie. Aj keď Sniace nepatrilo medzi najvýznamnejších výrobcov viskózných vlákien v Spoločenstve, postavenie, ktoré malo na trhu, určite nebolo nezanedbateľné.

Je teda potrebné uviesť to, čo Komisia uviedla v odôvodnení č. 9 rozhodnutia z 28. októbra 1998, že produkčná kapacita viskózných vlákien Sniace ‚[sa blížila] k 32 000 tonám (približne 9 % celkovej kapacity na úrovni Spoločenstva)‘ [*neoficiálny preklad*].

- 86 Je potrebné konštatovať, že tieto skutočnosti sú spôsobilé preukázať, že postavenie [Lenzingu] na trhu je podstatným spôsobom ovplyvnené [sporným] rozhodnutím.
- 87 Okrem toho [Lenzing] zdôraznil skutočnosť, že údajná pomoc umožnila Sniace predávať svoje produkty v Spoločenstve za ceny nižšie približne o 20 % oproti priemerným cenám jeho konkurentov. Na podporu tohto tvrdenia [Lenzing] odkazuje na vyhlásenia spoločností Courtauld plc a Säteri uvedené v odôvodneniach č. 15 a 17 rozhodnutia z 28. októbra 1998. V replike žalobca doplnil toto tvrdenie výslovným odkazom na svoj list z 18. júna 1997, ktorý je prílohou žaloby, v ktorom predložil Komisii dodatočné informácie o európskom trhu viskózných vlákien. V tomto liste sú uvedené tabuľky, ktoré okrem iného uvádzajú za roky 1989 až 1996 objemy viskózných vlákien a modalu dodané Sniace a [Lenzingom] v Španielsku, ako aj Sniace a rakúskymi výrobcami vo Francúzsku a Taliansku. Uvedený list obsahuje takisto údaje o dovozných cenách, ktoré Sniace a iní výrobcovia uplatňovali vo Francúzsku a v Taliansku od roku 1989 do roku 1996. [Lenzing] okrem toho pripojil k svojej replike tabuľky, v ktorých sa nachádzajú tie isté údaje za roky 1997 až do polovice roka 2001. Z týchto rôznych informácií vyplýva, že vo väčšine prípadov a s výnimkou výrobcov z krajín východnej Európy boli ceny Sniace nižšie ako ceny ostatných európskych výrobcov.
- 88 Komisia nepopiera, že Sniace predávalo svoje výrobky za nižšie ceny ako boli ceny [jeho] európskych konkurentov. Uvádza iba, že všeobecný pokles cien o viac ako 30 %, ku ktorému došlo na trhu medzi rokmi 1990 a 1996, nie je dôsledkom poskytnutia údajnej pomoci v prospech Sniace, ale vonkajších faktorov, medzi

ktoré patrí dovoz pochádzajúci z Ázie. Okrem toho je potrebné uviesť, že v článku odborného časopisu *European Chemical News*, ktorý Komisia pripojila k námietke neprípustnosti, sa uvádza, že „pozorovatelia trhu potvrdzujú, že Sniace má naďalej negatívny vplyv na cenu, čo prekračuje jeho slabú kapacitu vo vzťahu k postaveniu na trhu“.

89 Preto teda nemožno vylúčiť, že údajné pomoci, z ktorých niektoré považuje sama Komisia za „značnú výhodu“ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 80 rozhodnutia z 28. októbra 1998), umožnili Sniace predávať svoje výrobky za ceny nižšie, ako boli ceny konkurentov, medzi ktorých patrí [Lenzing].

90 Napokon argument, v ktorom Komisia vychádza zo skutočnosti, že v priebehu sporných rokov mal [Lenzing] dobré výsledky a zvýšil svoju výrobu, nie je relevantný. Podstatný vplyv na postavenie dotknutej osoby na trhu sa totiž nemusí nevyhnutne prejavíť poklesom rentability, znížením jeho podielu na trhu alebo zaznamenaním prevádzkových strát. Otázka, ktorá sa vynára v tomto kontexte, je tá, či by sa dotknutá osoba nachádzala vo výhodnejšej situácii v prípade, ak by neexistovalo rozhodnutie, ktorého zrušenie navrhla. Tak ako správne uvádza [Lenzing], toto môže zahŕňať aj prípad, keď mu vznikne ušlý zisk z dôvodu poskytnutia výhody jednému z jeho konkurentov orgánmi verejnej moci.

91 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že [Lenzing] viedol relevantným spôsobom dôvody, kvôli ktorým [sporné] rozhodnutie mohlo poškodiť jeho oprávnené záujmy, ovplyvňujúc pri tom podstatným spôsobom jeho postavenie na trhu. Je teda potrebné dôjsť k záveru, že [sporné] rozhodnutie sa ho osobne týka.“

- 10 Čo sa týka veci samej, Súd prvého stupňa prijal dôvod uvedený Lenzingom, ktorý bol založený na porušení článku 87 ods. 1 ES Komisiou v tom, že tá nesprávne uplatnila kritérium súkromného veriteľa.
- 11 Podľa Súdu prvého stupňa sa totiž Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď uviedla, že predmetné správanie subjektov TGSS a Fogasa splnilo kritérium súkromného veriteľa. Úvahy Súdu prvého stupňa týkajúceho sa tohto aspektu sú uvedené v bodoch 154 až 160 napadnutého rozsudku takto:

„154 Zo [sporného] rozhodnutia, ako aj z písomných podaní Komisie vyplýva, že na základe troch dôvodov usúdila, že TGSS a Fogasa sa správali v danom prípade ako súkromný veriteľ.

155 V prvom rade, Komisia pristúpila k porovnaniu správania sa týchto dvoch organizácií a správania sa súkromných veriteľov Sniace. V zásade zakladá svoje tvrdenie na skutočnosti, že TGSS a Fogasa, využívajúc svoje právo zdržať sa, sa nezúčastnili dohody z októbra 1996, a že sa preto na rozdiel od súkromných veriteľov de facto nevzdali 40 % výšky svojich pohľadávok...

156 Toto prvé porovnanie je zjavne nesprávne. TGSS a Fogasa sa totiž nachádzali v inej situácii ako súkromní veritelia Sniace. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že tieto organizácie majú právo zdržať sa, ich pohľadávky sú prednostné a navyše majú určité zábezpeky, teda záložné práva v prípade TGSS a záložné právo na nehnuteľnosť v prípade Fogasa...

- 157 V druhom rade Komisia uvádza skutočnosť, že Banesto nepristúpilo k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok, hoci tieto boli zabezpečené záložným právom na nehnuteľnosť...
- 158 Je potrebné konštatovať, že toto druhé porovnanie zjavne nie je presvedčivejšie ako to prvé. Nič v spise totiž neumožňuje predpokladať, že Banesto sa nachádzal v porovnateľnej situácii ako TGSS a Fogasa. V tomto smere je potrebné poznamenať, že spis neobsahuje žiadny, ani len stručný, údaj o okolnostiach, ktoré sa vyskytovali pri rozhodnutí tejto banky nepristúpiť k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok...
- 159 V treťom rade Komisia tvrdí, že TGSS a Fogasa tým, že uzavreli predmetné dohody o splátkovom kalendári a splácaní, ‚chceli zvýšiť [svoje] šance, že im budú splatené všetky sumy, ktoré [im] boli dlžné bez toho, aby utrpeli finančné straty‘ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 30 [sporného] rozhodnutia). Komisia v odôvodnení č. 29 [sporného] rozhodnutia, ktoré sa odvolávalo na jej rozhodnutie z 28. októbra 1998, upresňuje, pokiaľ ide o TGSS, že ‚tým, že sa [táto organizácia] vyhla nútenému vymáhaniu, aby neriskovala likvidáciu podniku, konala takým spôsobom, ktorý zvýšil jej šance, že jej bude dlh splatený‘ [*neoficiálny preklad*].
- 160 Je potrebné konštatovať, že tieto tvrdenia nie sú nijako preukázané. Na jednej strane sú v priamom rozpore s opakovaným tvrdením Komisie, podľa ktorého mali TGSS a Fogasa prednostné postavenie a dostatočné zábezpeky, čiže ich nič nenútilo pristúpiť k nútenému vymáhaniu svojich pohľadávok. Na druhej strane, Komisia nemala k dispozícii dostatočné informácie na to, aby mohla posúdiť pri plnej znalosti veci perspektívy rentability a životaschopnosti Sniace. Je teda potrebné uviesť, že Španielske kráľovstvo, ktoré bolo Súdom prvého stupňa v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzvané..., aby predložilo vývoj obchodných výsledkov (obratu a zisku alebo strát) a výšky zadl-

ženia Sniace medzi rokmi 1991 až 2000, uznalo, že nemá tieto údaje k dispozícii. Za týchto okolností nie je možné uznať tvrdenie Komisie, podľa ktorého ‚španielska vláda... dôveryhodne uistila žalovanú, že orgán sociálneho zabezpečenia konal... s cieľom uchovať všetky nároky, ktoré mal voči Sniace‘. Komisia navyše nemala žiadny dôveryhodný a realistický plán reštrukturalizácie pre Sniace...“

- 12 V dôsledku toho Súd prvého stupňa v bode 162 napadnutého rozsudku rozhodol, že prvý žalobný dôvod je dôvodný, a preto zrušil článok 1 ods. 1 sporného rozhodnutia bez toho, aby považoval za potrebné skúmať druhý žalobný dôvod uvedený Lenzingom.

Návrhy účastníkov konania

- 13 Španielske kráľovstvo vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhovel návrhom predloženým Súdu prvého stupňa, a teda aby vyhlásil žalobu za neprípustnú, prípadne za nedôvodnú, a
- zaviazal Lenzing na náhradu trov odvolacieho konania.

14 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhovel návrhom predloženým Súdu prvého stupňa a
- zaviazal Lenzing na náhradu trov odvolacieho konania.

15 Lenzing navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie,
- vyhovel návrhom predloženým Lenzingom Súdu prvého stupňa a
- zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov odvolacieho konania a Komisiu na náhradu trov konania v prvom stupni.

O odvolaní

16 Španielske kráľovstvo uvádza na podporu svojho odvolania dva dôvody. Prvý sa vzťahuje na prípustnosť žaloby podanej Lenzingom na Súde prvého stupňa, zatiaľ čo druhý je založený na nesprávnom výklade kritéria súkromného veriteľa Súdom prvého stupňa.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 17 Svojím prvým odvolacím dôvodom Španielske kráľovstvo, podporované Komisiou, uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že Lenzing bol osobne dotknutý sporným rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku EŠ.
- 18 Španielska vláda v prvom rade tvrdí, odkazujúc najmä na už citovaný rozsudok Cofaz a i./Komisia, že na rozdiel od požiadaviek judikatúry Spoločenstva Súd prvého stupňa dospel k tomuto rozhodnutiu len na základe úlohy, ktorú hral Lenzing počas formálneho zisťovania, bez toho, aby zistil — alebo prinajmenšom nesprávne zistil —, či postavenie tohto podniku na trhu bolo podstatným spôsobom ovplyvnené sporným rozhodnutím.
- 19 V tejto súvislosti španielske orgány uvádzajú, že opatrenia prijaté subjektmi Fogasa a TGSS voči Sniace, malému subjektu predstavujúcemu približne 10 %-ný podiel na trhu, nemohli spôsobiť nijakú škodu Lenzingu, ktorý je podnikom patriacim do skupiny hlavných výrobcov viskózových vlákien Spoločenstva. Navyše počas tohto obdobia sa zvýšil tak podiel na trhu, ako aj zisky Lenzingu.
- 20 Súd prvého stupňa však nezohľadnil tieto skutočnosti, alebo ich považoval za nerelevantné, a naopak zohľadnil okolnosti, ktoré charakterizovali len postavenie Sniace na trhu, a nie Lenzingu, akými sú prežitie tohto podniku vďaka dotknutým podporným opatreniam alebo úrovni cien, ktorú zaviedol. Súd prvého stupňa tak zbavil

požiadavku judikatúry týkajúcu sa skutočného a účinného narušenia konkurenčného postavenia sťažujúceho sa podniku všetkého obsahu.

- 21 Španielska vláda ďalej Súdu prvého stupňa vytýka, že svoju úvahu založil najmä na existencii ušlého zisku, ktorý údajne vznikol Lenzingu na základe toho, že Sniace zostalo na trhu. Aj keby Lenzingu vznikol ušlý zisk, táto okolnosť sama osebe neumožňuje rozhodnúť, že spĺňa podmienku podstatného narušenia postavenia dotknutého subjektu na trhu. Požiadavka takéhoto narušenia navyše okrem iného vylučuje, ako rozhodol Súd prvého stupňa, možnosť predpokladu ušlého zisku.
- 22 V každom prípade podľa španielskych orgánov Lenzingu nevznikol nijaký ušlý zisk, ako to preukazuje skutočnosť, že sa všeobecná situácia tohto podniku počas predmetného obdobia zlepšila. Tieto orgány nakoniec uvádzajú, že dotknuté opatrenia nepredstavovali poskytnutie prostriedkov Sniace, ale uzatvorenie dohôd o splátkovom kalendári, spolu s úrokmi z omeškania, čo spôsobilo tomuto podniku ďalšiu finančnú záťaž. Nie je možné teda tvrdiť, že pri neexistencii týchto opatrení by sa konkurenti Sniace nachádzali v lepšom postavení.
- 23 Komisia dodáva, že z judikatúry Spoločenstva vyplýva, že prináleží len sťažujúcemu sa konkurentovi, aby presvedčivým spôsobom uviedol konkrétne a osobné negatívne dopady, ktoré vzniknú z priznania pomoci, ako aj mieru narušenia jeho pozície na trhu. Súd prvého stupňa porušil tieto požiadavky v oblasti dôkazného bremena takéhoto narušenia tým, že sa opieral len o všeobecné údaje o trhu a účinkoch pocitovaných ostatnými konkurentmi, keď rozhodol, že Lenzing bol osobne dotknutý

sporným rozhodnutím. Ďalej Lenzing napriek tomu, že bol viackrát vyzvaný, nepredložil počas prvostupňového konania nijaký dôkaz o tom, že z dôvodu dotknutých pomocných opatrení utrpel ujmu, hoci počas tohto obdobia sa jeho výkony sústavne a značne zlepšovali.

24 Lenzing sa naopak domnieva, že Súd prvého stupňa správne rozhodol, že bol osobne dotknutý sporným rozhodnutím. V súlade s požiadavkami judikatúry Spoločenstva bolo totiž detailne a presvedčivo stanovené podstatné narušenie jeho postavenia na trhu vo svetle takých skutočností, akými sú postavenie na trhu Sniace, zachovanie jeho činnosti na trhu typickou veľkou nadprodukciou a malým počtom konkurentov, ako aj praxou Sniace umelo zavádzať nízke ceny. Bolo by teda nesprávne tvrdiť, že Súd prvého stupňa vychádzal v tejto súvislosti len z existencie údajného ušlého zisku. V každom prípade je tento prvok úplne relevantný v rámci preskúmania narušenia konkurenčného postavenia Lenzingu, keďže ten by sa v prípade, že by jeden konkurent na takomto trhu zanikol, určite nachádzal vo výhodnejšej situácii. Zostávajúce podniky by si mohli privlastniť uvoľnené podiely na trhu a použiť svoju nadprodukciu.

25 Existencia konkrétneho narušenia konkurenčného postavenia Lenzingu by sa potvrdila sériou okolností, konkrétne priamym konkurenčným vzťahom existujúcim medzi týmito podnikmi na tých istých geografických trhoch a voči tým istým klientom, získaním Sniace nových podielov na trhu počas dotknutého obdobia, skutočnosťou, že dotknuté opatrenie predstavuje prevádzkovú pomoc s osobitne reštriktívnym dopadom na konkurenciu, ako aj výdavkami a úsilím, ktoré Lenzing vynaložil v rámci konania vo veci formálneho zisťovania.

26 Lenzing navyše zdôrazňuje, že Španielske kráľovstvo a Komisia založili svoje tvrdenia na príliš reštriktívnom výklade judikatúry Spoločenstva a najmä na už citovanom rozsudku Cofaz a i./Komisia. Táto judikatúra sa v skutočnosti obmedzuje len na to,

aby sťažujúci sa konkurent preukázal, že jeho postavenie na trhu „môže byť“ ovplyvnené štátnou pomocou, a teda nevyžaduje preukázanie „skutočného a efektívneho“ narušenia, čo by ukladalo nadmerné dôkazné bremeno na konkurentov príjemcu takejto pomoci.

- 27 Komisia vo svojom vyjadrení nakoniec poskytla nesmierne pozitívny obraz ekonomickej situácie Lenzingu počas dotknutého obdobia s cieľom znížiť účinky tejto pomoci. Tento obraz bol neskôr spochybnený niektorými údajmi, ktoré boli uvedené v dokumentoch použitých samotnou Komisiou v rámci prvostupňového konania.

Posúdenie Súdny dvorom

- 28 Svojím prvým odvolacím dôvodom Španielske kráľovstvo, podporované Komisiou, v podstate tvrdí, že skutočnosti zohľadnené Súdom prvého stupňa, ktoré by mali preukázať existenciu podstatného narušenia postavenia Lenzingu na trhu, sú nedostatočné na prijatie záveru, že došlo k takémuto narušeniu.
- 29 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu určenému inej osobe, keď sa jej toto rozhodnutie týka priamo a osobne.
- 30 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môžu iné osoby, ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich

charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri okrem iného rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20, a z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33).

- 31 Pokiaľ ide konkrétne o oblasť štátnej pomoci, subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené a ktoré spochybňujú dôvodnosť rozhodnutia o posúdení pomoci, sa považujú za osobne dotknuté týmto rozhodnutím v prípade, že ich postavenie na trhu je podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom daného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky Cofaz a i./Komisia, už citovaný, body 22 až 25, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, body 37 a 70).
- 32 Čo sa týka určenia takéhoto narušenia, Súdny dvor už spresnil, že samotná okolnosť, že akt ako toto sporné rozhodnutie je spôsobilý mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v nijakom prípade stačiť na to, aby mohol byť daný podnik považovaný za osobne dotknutý týmto aktom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, Zb. s. 459, bod 7, ako aj uznesenie z 21. februára 2006, Deutsche Post a DHL Express/Komisia, C-367/04 P, neuvverejnené v Zbierke, bod 40).
- 33 Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie ako konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcu, ale okrem toho musí preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako adresáta rozhodnutia (rozsudok z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, bod 41, ako aj uznesenie Deutsche Post a DHL Express/Komisia, už citované, bod 41).

34 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Španielske kráľovstvo a Komisia, však z judikatúry Súdneho dvora nevyplýva, že takýto osobitný štatút, ktorý odlišuje subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené, v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia, od všetkých ostatných hospodárskych subjektov, musí nevyhnutne vyplývať zo skutočností, akými sú podstatné zníženie obratu, nezanedbateľné finančné straty, ako aj značné zníženie podielu na trhu po poskytnutí danej štátnej pomoci.

35 Ako to však uviedla generálna advokátka v bodoch 43 až 45 svojich návrhov, poskytnutie štátnej pomoci môže narušiť konkurenčné postavenie subjektu aj inými spôsobmi, najmä spôsobením ušlého zisku alebo menej priaznivého vývoja, ako by bol v prípade neexistencie takej pomoci. Intenzita takeého narušenia môže byť rozdielna, v závislosti od viacerých faktorov, akými sú najmä štruktúra dotknutého trhu alebo povaha spornej štátnej pomoci. Preukázanie podstatného narušenia postavenia konkurenta na trhu nemôže byť teda obmedzené len na prítomnosť určitých skutočností svedčiacich o znížení jeho obchodnej alebo finančnej výkonnosti.

36 Navyše nemožno vylúčiť, že by sa podniku v určitých prípadoch podarilo vyhnúť takému zníženiu, alebo aspoň ho obmedziť, napríklad uskutočnením úsporných opatrení alebo rozšírením sa na výnosnejšie trhy. Ak by táto argumentácia bola zohľadnená, argumentácia španielskych orgánov a Komisie by viedla k takému výkladu článku 230 štvrtého odseku ES, podľa ktorého vzniká za takýchto okolností riziko, že hoci priznanie štátnej pomoci konkurentovi malo na daný podnik podstatný dopad, tento podnik nebude mať aktívnu legitimáciu konať voči rozhodnutiu, ktorým boli posúdené dotknuté opatrenia.

37 V tejto veci z bodov 81 až 90 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa sa neobmedzil iba na všeobecné uvedenie existencie konkurenčného vzťahu medzi Lenzingom a Sniače, ale svoje rozhodnutie založil, čo sa týka narušenia postavenia

Lenzingu na trhu, na sérii dôkazov predložených týmto podnikom, aby v podstate preukázal osobitosť konkurenčného postavenia na trhu viskózových vlákien, ktorý je typický veľmi obmedzeným počtom výrobcov a veľkou nadprodukciou, vplyv narušenia, ktorým je priznanie pomoci podniku vykonávajúcemu činnosť na takomto trhu, ako aj účinok pomoci na úroveň cien uplatňovaných Sniace.

- 38 Najmä z dôvodov, ktoré uviedla generálna advokátka v bodoch 45 a 46 svojich návrhov, Súd prvého stupňa sa v bode 85 napadnutého rozsudku správne domnieval, že udržanie činnosti subjektu na trhu, ktorý má vlastnosti trhu viskózových vlákien, ktoré neboli napadnuté španielskou vládou, môžu spôsobiť osobitne výrazné účinky na postavenie jeho konkurentov.
- 39 Najmä postavenie Lenzingu sa teda jasne odlišuje od toho, na základe ktorého bol vynesенý už citovaný rozsudok Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (bod 72), v ktorom Súdny dvor rozhodol o neexistencii podstatného narušenia konkurenčného postavenia členov žalujúceho združenia v tomto konaní z dôvodu, že príliš veľa subjektov, konkrétne všetci poľnohospodári Európskej únie, sa môže považovať za konkurentov príjemcov pomoci dotknutého programu nadobúdania pôdy.
- 40 Navyše treba konštatovať, že Španielske kráľovstvo a Komisia nepredložili Súdному dvoru nijakú skutočnosť, ktorá by preukazovala skreslenie dôkazov predložených Súdu prvého stupňa alebo nepresnosť jeho zistení vzhľadom na dokumenty v spise, ktoré by mohli spochybníť jeho nezávislé posúdenie skutočností týkajúcich sa narušenia postavenia Lenzingu na trhu.

- 41 Za týchto podmienok nie je nakoniec možné Súdu prvého stupňa vytýkať, že by tak, ako to tvrdí Komisia, porušil pravidlá týkajúce sa rozdelenia dôkazného bremena. V tejto súvislosti stačí uviesť, že Súd prvého stupňa v bode 80 napadnutého rozsudku zohľadnil, v súlade s požiadavkami stanovenými judikatúrou vyplývajúcou z už citovaného rozsudku Cofaz a i./Komisia (bod 28), že iba Lenzingu prináleží, aby presvedčivým spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré je rozhodnutie Komisie spôsobilé poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že podstatne ovplyvňuje jeho postavenie na predmetnom trhu. Z dôvodov uvedených v bodoch 34 až 39 tohto rozsudku, na základe skutočností predložených Lenzingom a preskúmaných Súdom prvého stupňa, bolo možné určiť, že došlo k takémuto narušeniu.
- 42 S ohľadom na predchádzajúce úvahy je prvý odvolací dôvod potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 43 Svojím druhým odvolacím dôvodom Španielske kráľovstvo tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže nesprávne uplatnil kritérium súkromného veriteľa.
- 44 Napadnutý rozsudok totiž nesprávne zohľadnil na jednej strane, že poskytnutie možnosti reštrukturalizácie dlhov je už samotné v rozpore s kritériom súkromného veriteľa, a na druhej strane, že v prípade nerešpektovania dohody o splátkovom kalendári by súkromný veriteľ vždy a nevyhnutne pristúpil k nútenému vymáhaniu

svojich pohľadávok. Takýto prístup je v rozpore s judikatúrou a najmä s rozsudkami Súdneho dvora Tubacex a Súdu prvého stupňa z 11. júla 2002, HAMSA/Komisia (T-152/99, Zb. s. II-3049), ktoré výslovne pripustili, že reštrukturalizačné opatrenia platieb dlhov alebo odpustenia dlhov môžu byť úplne zlučiteľné s kritériom súkromného veriteľa.

45 V tejto súvislosti španielske orgány spresnili, že preskúmanie takýchto opatrení musí byť vždy vykonané v závislosti od okolností každého samostatného prípadu. Súd prvého stupňa nezohľadnil celú sériu skutočností a faktorov, ktoré naznačovali, že tieto dva španielske orgány v súlade so správaním súkromného veriteľa prijali primerané rozhodnutie pri vymáhaní svojich dlhov. Španielska vláda odkazuje najmä na to, že vstup Sniace do likvidácie, čo by bolo následkom núteného vymáhania dlhov, by spôsobilo ďalšie dlhy voči mzdovému fondu Fogasa, lebo ten by vyplatil mzdy a iné náhrady prepusteným zamestnancom; že dlžné sumy boli dostatočne zabezpečené a plynuli z nich úroky v zákonom stanovenej výške; že tento podnik už vrátil časť týchto dlhov a nevznikli ďalšie a že ani ostatní veritelia nepristúpili k vymáhaniu svojich pohľadávok.

46 Španielske kráľovstvo ďalej tvrdí, že rozporné úvahy Súdu prvého stupňa uvedené v bode 146 napadnutého rozsudku spočívajú na jednej strane v uznaní, že konanie mzdového fondu Fogasa, upravené právom Spoločenstva o ochrane zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa, neobsahuje v sebe prvky štátnej pomoci, a na druhej strane v tvrdení, že akékoľvek verejné opatrenie určené na financovanie prevádzkových nákladov, akými sú platby miezd, môže predstavovať pomoc zakaždým, keď vedie k poskytnutiu výhody podniku. Z tohto pohľadu by totiž konanie mzdového fondu Fogasa, ktorého úlohou je práve pokryť platby miezd zamestnancov podnikov, ktoré majú ekonomické ťažkosti, vždy predstavovalo výhodu pre daný podnik.

47 Komisia, ktorá súhlasí s tvrdeniami Španielskeho kráľovstva, dodáva, že preskúmaním analýzy vykonanej sporným rozhodnutím Súd prvého stupňa nerešpektoval širokú mieru voľnej úvahy, ktorá je Komisii priznaná v oblasti komplexných ekonomických otázok. Táto miera voľnej úvahy podlieha len obmedzenému súdnemu preskúmaniu, ktoré sa týka iba zjavne nesprávneho posúdenia.

48 Vzhľadom jednak na záruky prijaté subjektmi Fogasa a TGSS a jednak na správanie sa súkromných veriteľov nebolo odmietnutie Komisie považovať sporné opatrenia za štátnu pomoc nijakom prípade zjavne nesprávne. Súd prvého stupňa v každom prípade prekročil hranice svojho prieskumu a posúdenie Komisie nahradil svojím vlastným posúdením, pričom porušil nielen článok 87 ods. 1 ES, ale aj zásadu inštitucionálnej rovnováhy medzi výkonnou a súdnou mocou Spoločenstva, tak ako vyplýva zo Zmluvy o ES.

49 Komisia tiež Súdu prvého stupňa vytyka, že pri preskúmaní použitia kritéria súkromného veriteľa nevykonal osobitné preskúmanie, na jednej strane, že Fogasa a TGSS uzavreli dohody o odklade a splátkovom kalendári dlhov, a na druhej strane, že nedošlo k nútenému vymáhaniu pohľadávok, keď tieto dohody neboli dodržané. Pre veriteľa konajúceho podľa pravidiel trhového hospodárstva existuje jasný rozdiel v tom, či ide o uzavretie dohôd o splátkovom kalendári, alebo o otázku, aké dôsledky by prípadne bolo potrebné vyvolať z porušenia takejto dohody dlžníkom.

50 Lenzing úplne súhlasí s úvahami Súdu prvého stupňa a dodáva, že viaceré tvrdenia predložené Španielskym kráľovstvom a Komisiou sú neprípustné, keďže len opakujú argumentáciu uvedenú v prvostupňovom konaní alebo iba napádajú posúdenie skutkového stavu či dôkazné prostriedky vykonané Súdom prvého stupňa.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 51 Je potrebné hneď konštatovať, že tvrdenia predložené Španielskym kráľovstvom a Komisiou v rámci druhého odvolacieho dôvodu vychádzajú zo zásady, ktorú Súd prvého stupňa už posúdil v napadnutom rozsudku a podľa ktorej uzavretie dohôd o reštrukturalizácii dlhov, ako aj to, že nedošlo k nútenému vymáhaniu pohľadávok po nedodržaní týchto dohôd, nikdy nemôže spĺňať kritérium súkromného veriteľa.
- 52 Takéto tvrdenia však vychádzajú z nesprávneho pochopenia príslušných častí daného rozsudku.
- 53 Z bodov 152 až 161 napadnutého rozsudku totiž jasne vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia španielska vláda a Komisia, Súd prvého stupňa nezaložil svoje posúdenie dotknutých opatrení ani na určitej nezákonnosti *per se* dohôd o rozdelení a splácaní dlhov, ani na domnienke, že v prípade nedodržania týchto dohôd by každý súkromný veriteľ nevyhnutne začal exekučné konanie, aby mu boli zaplatené jeho pohľadávky. Naopak, z vyššie uvedených bodov vyplýva, že Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svetle série skutočností a okolností v danom prípade.
- 54 Za týchto okolností väčšina tvrdení predložených španielskymi orgánmi v skutočnosti vedie k spochybneniu dôkazov vykonaných Súdnom prvého stupňa tým, že mu vytýkajú, že nevzal do úvahy určité skutočnosti, ktoré považujú za relevantné, alebo naopak zväzil iné skutočnosti, ktoré považujú za irelevantné. Takéto posúdenie však nepodlieha preskúmaniu Súdnyim dvorom, okrem prípadu skreslenia skutkových okolností a dôkazných prostriedkov predložených Súdu prvého stupňa, pričom skreslenie nebolo preukázané ani tvrdené španielskou vládou (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, bod 42; zo

7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 49, ako aj z 23. marca 2006, Mühlens/ÚHVT, C-206/04 P, Zb. s. I-2717, bod 28).

55 Z uvedeného vyplýva, že tento dôvod je neprípustný v rozsahu, v akom smeruje proti posúdeniu dôkazov Súdom prvého stupňa.

56 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že Súd prvého stupňa prekročil medze súdneho preskúmania, ktoré mu priznáva judikatúra v oblasti komplexného ekonomického posúdenia, treba v prvom rade pripomenúť, že aj keď Súdny dvor uznáva, že Komisia má v ekonomických záležitostiach priestor na voľnú úvahu, z toho nevyplýva, že súd Spoločenstva sa musí zdržať posúdenia výkladu údajov ekonomickej povahy Komisiou (rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/09 P, Zb. s. I-987, bod 39).

57 Podľa judikatúry Súdneho dvora súd Spoločenstva musí totiž nielen preveriť vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a súladnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn podstatných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. januára 1979, Racke, 98/78, Zb. s. 69, bod 5; z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, Zb. s. I-5163, bod 12; Komisia/Tetra Laval, už citovaný, bod 39, ako aj z 18. júla 2007, Industrias Químicas del Vallés/Komisia, C-326/05 P, Zb. s. I-6557, bod 76). V každom prípade mu v rámci tohto posúdenia neprináleží nahradiť ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným (uznesenie z 25. apríla 2002, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft/Komisia, C-323/00 P, Zb. s. I-3919, bod 43).

- 58 Navyše je potrebné uviesť, že pokiaľ inštitúcia Spoločenstva disponuje širokou mierou voľnej úvahy, tým väčšia dôležitosť sa prikladá kontrole dodržiavania procesných záruk. Súdny dvor tiež spresnil, že medzi týmito zárukami sa nachádza najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky príslušné skutočnosti daného prípadu a dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie (pozri rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14, ako aj zo 7. mája 1992, Pesqueras De Bermeo a Naviera Laida/Komisia, C-258/90 a C-259/90, Zb. s. I-2901, bod 26).
- 59 Čo sa týka tejto veci, je nesporné, že preskúmanie otázky, či dané opatrenia môže Komisia považovať za štátnu pomoc preto, lebo orgány verejnej moci nekonali rovnako ako súkromný veriteľ, vyžaduje komplexné ekonomické posúdenie.
- 60 Čo sa teda týka súdneho preskúmania Súdu prvého stupňa, z bodov 154 až 160 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa bez toho, aby nahradil ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným, len poukázal na jednej strane na zjavné rozpory v porovnaní postavenia verejných a súkromných veriteľov, ktoré vykonala Komisia, vyplývajúce zo samotného textu sporného rozhodnutia, a na druhej strane na neexistenciu skutočností podporujúcich jej návrhy, čo sa týka postavenia jedného z týchto súkromných veriteľov a perspektívy rentability a udržania Sniace.
- 61 Takto Súd prvého stupňa neprekročil medze súdneho preskúmania, ktoré môže vykonať v oblasti komplexného ekonomického posúdenia.
- 62 Z týchto skutočností vyplýva, že druhý odvolací dôvod je čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

63 Keďže nemožno vyhovieť žiadnemu z dôvodov, ktoré Španielske kráľovstvo uvádza na podporu svojho odvolania, treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

64 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Lenzing navrhol zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov tohto konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu vlastných trov konania aj trov konania Lenzingu.

65 V súlade s článkom 69 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Španielske kráľovstvo znáša okrem svojich vlastných trov konania aj trovy konania spoločnosti Lenzing AG.

3. Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy